

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

۵۵

شماره چاپ

۵۴

شماره ثبت

دوره هشتم - سال اول

تاریخ چاپ ۱۳۸۷/۴/۳

یک شوری

لایحه موافقتنامه کشتیرانی تجاری - دریایی

بین دولت جمهوری اسلامی ایران

و دولت جمهوری دموکراتیک سوسیالیستی سریلانکا

در اجراء ماده (۱۴۱) آئین نامه داخلی مجلس شورای اسلامی

کمیسیونهای ارجاعی

اصلی: عمران

فرعی: اقتصادی - امنیت ملی و سیاست خارجی

اداره کل قوانین

باسمه تعالی

شماره ۴۰۰۵۰/۴۶۱۳۳

تاریخ ۱۳۸۷/۴/۱

معاونت حقوقی و امور مجلس رئیس جمهور

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۸۷/۳/۱۹ موافقت نمود:
لوايح مندرج در فهرست پیوست که به مهر «دفتر هیأت دولت» تأیید شده
است، در دستور کار مجلس شورای اسلامی قرار گیرد.

پرویز داودی - معاون اول رئیس جمهور

شماره ۳۹۱۵۱/۱۲۹۷۹

تاریخ ۱۳۸۷/۲/۳

جناب آقای دکتر حداد عادل - رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه «موافقتنامه کشتیرانی تجاری - دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران
و دولت جمهوری دمکراتیک سوسیالیستی سریلانکا» که بنا به پیشنهاد وزارت
راه و ترابری در جلسه مورخ ۱۳۸۶/۱۲/۲۷ هیأت وزیران به تصویب رسیده است،
جهت طی تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می شود.

محمود احمدی نژاد

رئیس جمهور

با عنایت به اهمیت کشتیرانی در حمل و نقل کالا و مسافر و باتوجه به تأثیر
حمل و نقل از طریق دریا و نیز تشویق و تسهیل آن در گسترش فعالیتهای تجاری
و در راستای بهره گیری از امر یادشده در زمینه سازی برای رشد اقتصادی و به منظور
فعال نمودن، توسعه و بهبود کارایی کشتیرانی تجاری - دریایی بین ایران و سریلانکا
و تقویت و تعمیق همکاریهای دوجانبه لایحه زیر جهت طی مراحل قانونی
تقدیم می شود:

لایحه موافقتنامه کشتیرانی تجاری - دریایی
بین دولت جمهوری اسلامی ایران
و دولت جمهوری دموکراتیک سوسیالیستی سریلانکا

ماده واحده - موافقتنامه کشتیرانی تجاری - دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری دموکراتیک سوسیالیستی سریلانکا مشتمل بر یک مقدمه و پانزده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

رئیس جمهور

وزیر راه و ترابری

وزیر امور خارجه

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه کشتیرانی تجاری - دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران
و دولت جمهوری دموکراتیک سوسیالیستی سریلانکا

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری دموکراتیک سوسیالیستی سریلانکا که از این پس با عنوان «طرفهای متعاقد» به آنها اشاره خواهد شد، با علاقه به توسعه هماهنگ کشتیرانی تجاری بین دو کشور به منظور فعال‌سازی همکاری‌های دوجانبه در زمینه امور کشتیرانی تجاری و با رعایت اصل آزادی دریانوردی تجاری بین‌المللی به شرح زیر توافق نموده‌اند:

ماده ۱- تعاریف

از نظر این موافقتنامه :

۱- اصطلاح «کشتی طرف متعاقد» به هر شناور تجاری اطلاق می‌شود که مطابق قوانین و مقررات یک طرف متعاقد به ثبت رسیده و تحت پرچم آن تردد نماید. اصطلاح مزبور همچنین شامل آن دسته از شناورهای استیجاری است که توسط شرکتهای کشتیرانی یک طرف متعاقد به کار گرفته شده. لیکن با پرچم کشور ثالثی که از نظر طرف متعاقد دیگر قابل قبول می‌باشد، تردد می‌نماید.

این اصطلاح شامل شناورهای زیر نمی‌شود:

الف- کشتی‌های جنگی و سایر شناورهایی که در خدمت نیروهای مسلح هستند؛

ب- شناورهای تحقیقاتی (آب‌نگاری، اقیانوس‌شناسی و علمی)؛

پ- شناورهای ماهیگیری؛

ت- شناورهای دولتی، بیمارستانی و سایر شناورهایی که فعالیت‌های غیرتجاری انجام می‌دهند.

۲- اصطلاح «خدمه» شامل هر شخصی است که در کشتی هر یک از طرفهای متعاقد به کار گمارده شده، تصدی اعمال مربوط به راهبری، بهره‌برداری یا نگهداری کشتی را به عهده داشته و نام وی در فهرست خدمه کشتی درج گردیده و دارای گذرنامه دربانوردی باشد.

۳- اصطلاح «قلمرو» در مورد هریک از طرفهای متعاقد به مناطق تحت حاکمیت یا صلاحیت آنها اطلاق می‌شود.

۴- اصطلاح «مسافر» به شخصی اطلاق می‌شود که بدون آنکه مستخدم کشتی هریک از طرفهای متعاقد بوده و یا به انجام کاری در آن اشتغال داشته باشد، به وسیله آن کشتی حمل شود.

۵- اصطلاح «بندر» به هر بندر تجاری از جمله لنگرگاه اطلاق می‌شود که در قلمرو یک طرف متعاقد واقع شده و به روی کشتی‌های خارجی که به حمل و نقل دریایی بین‌المللی اشتغال دارند، باز باشد.

۶- اصطلاح «شرکت کشتیرانی» به معنای شخص حقوقی است که در قلمرو یک طرف متعاقد مطابق قوانین و مقررات داخلی آن طرف تأسیس و با به‌کارگیری شناورهای ملکی یا به کار گرفته شده خود به فعالیت در زمینه حمل و نقل دریایی بین‌المللی اشتغال داشته باشد.

۷- «مقامهای صلاحیتدار دریایی» عبارتند از :

در جمهوری اسلامی ایران، وزارت راه و ترابری، سازمان بنادر و کشتیرانی و در جمهوری دموکراتیک سوسیالیستی سریلانکا، بخش کشتیرانی تجاری وزارت بنادر و هوانوردی .

ماده ۲- همکاری

طرفهای متعاقد همه امکانات خود را برای توسعه همکاریهای دوجانبه دریایی در زمینه کشتیرانی تجاری به‌کار خواهند گرفت. این همکاری شامل موارد زیر نیز می‌باشد :

- تجسس و نجات ؛
- جلوگیری از آلودگی دریایی ؛
- نظارت بر آمد و شد دریایی ؛
- تحقیقات آب‌نگاری ؛
- تبادل اطلاعات ؛
- شناسایی مدارک صادر شده برای دریانوردان ؛
- تحصیل، تحقیق و آموزش دریایی.

ماده ۳- ارتباط بین سازمانها و مؤسسات

- ۱- طرفهای متعاقد مساعدتهای لازم را برای برقراری ارتباط میان سازمانهای مسؤول امور دریایی و اشخاص مرتبط با امور کشتیرانی تجاری یکدیگر به عمل آورند.
- ۲- شرکتهای کشتیرانی، نمایندگیها و سازمانهای کشتیرانی هر یک از طرفهای متعاقد می‌توانند مطابق قوانین و مقررات مربوط در قلمرو طرف متعاقد دیگر دفاتر نمایندگی یا دفاتر تجاری تأسیس و طبق قوانین و مقررات آن طرف متعاقد در فعالیتهای مربوط فعالیت نمایند.

ماده ۴- تسهیل حمل و نقل

- ۱- طرفهای متعاقد موافقت می‌نمایند:

الف- کشتی‌های خود را به حمل و نقل کالا میان بنادر دوکشور ترغیب کنند و در جهت رفع موانعی که ممکن است از توسعه این حمل و نقل جلوگیری کند، همکاری نمایند؛

ب- از حمل کالا از بنادر خود به بنادر کشورهای ثالث و بالعکس توسط کشتی‌های طرف متعاقد دیگر ممانعت به عمل نیاورند.

۷- مفاد بند (۱) این ماده به حقوق کشتی‌هایی که تحت پرچم کشورهای ثالث به حمل و نقل تجاری دریایی بین بنادر طرفهای متعاقد و یا بین بنادر یکی از طرفهای متعاقد و بنادر کشور ثالث مبادرت می‌ورزند، لطمه‌ای وارد نخواهد کرد.

ماده ۵- رفتار ملی

۱- هر یک از طرفهای متعاقد نسبت به کشتی‌های طرف متعاقد دیگر، محموله‌ها، خدمه و مسافران آنها در موارد زیر همان رفتاری را خواهد داشت که با کشتی‌های خود که برای حمل و نقل دریایی بین‌المللی مورد استفاده قرار می‌گیرند، معمول می‌دارد:

الف- دسترسی آزاد به آبهای سرزمینی و بندری که به روی حمل و نقل دریایی بین‌المللی باز می‌باشند؛

ب- توقف کشتی‌ها در بنادر و استفاده از تسهیلات بندری؛

پ- سوار و پیاده کردن مسافران؛

ت- استفاده از خدمات مربوط به کشتیرانی تجاری-دریایی و همچنین عملیات مربوط .

۲- مفاد بند (۱) این ماده شامل موارد زیر نخواهد بود:

الف- فعالیت‌هایی که براساس قوانین داخلی هریک از طرفهای متعاقد منحصر به مؤسسات و سازمانهای متبوع آنهاست از قبیل کشتیرانی ساحلی (کابوتاژ)؛

ب- مقررات مربوط به پذیرش و اقامت خارجیان در قلمرو هریک از طرفهای متعاقد؛

پ- مقررات مربوط به راهنمایی اجباری کشتی‌های خارجی؛

ت- استفاده از بندری که به روی کشتی‌های خارجی باز نمی‌باشد .

ماده ۶- جلوگیری از تأخیر

طرفهای متعاقد در چهارچوب قوانین و مقررات بندری خود و براساس مفاد معاهدات بین‌المللی اقدامات لازم را برای تسهیل و سرعت بخشیدن به حمل و نقل دریایی و جلوگیری از تأخیرهای غیرضروری کشتی‌های طرف متعاقد دیگر در بندرشان به عمل خواهند آورد.

ماده ۷- شناسایی گواهینامه‌ها

۱- اسناد ثبت و تابعیت کشتی‌های هریک از طرفهای متعاقد که براساس مقررات آن طرف متعاقد توسط مقامهای صلاحیتدار آن صادر شده و نیز

گواهینامه‌های اندازه‌گیری ظرفیت و سایر اسناد کشتی که با رعایت ضوابط کنوانسیونهای بین‌المللی مربوط توسط مقامهای صلاحیتدار یکی از طرفهای متعاقد صادر شده و یا مورد شناسایی قرار گرفته باشد، توسط مقامهای طرف متعاقد دیگر به رسمیت شناخته خواهد شد.

۲- محاسبه حقوق و عوارض بندری براساس گواهینامه‌های اندازه‌گیری ظرفیت مندرج در بند (۱) این ماده انجام گیرد.

ماده ۸- شناسایی مدارک خدمه

۱- هریک از طرفهای متعاقد مدارک شناسایی خدمه کشتی را که توسط مقامهای صلاحیتدار طرف متعاقد دیگر صادر و یا به رسمیت شناخته شده است، به رسمیت خواهد شناخت. مدارک شناسایی مزبور به شرح زیر می‌باشد:

- برای اعضاء خدمه کشتی‌های جمهوری اسلامی ایران:

مدرک شناسایی دریانوردی. (Scafarer's Identity Document)

- برای اعضاء خدمه کشتی‌های جمهوری دموکراتیک سوسیالیستی سریلانکا: گواهی اداء وظیفه دایم.

۲- برای آن دسته از اعضاء خدمه که از اتباع کشور ثالثی که توسط طرفهای متعاقد به رسمیت شناخته شده و در کشتی یک طرف متعاقد به خدمت گرفته شده‌اند، اسناد شناسایی معتبری که باید مورد شناسایی قرار گیرد، همان اسناد و مدارک دریانوردی است که توسط مقامات ذیصلاح آن

کشور ثالث صادر شده است، مشروط به این که این اسناد برای شناسایی به عنوان گذرنامه یا جایگزین گذرنامه مطابق قوانین داخلی لازم الاجراء در کشور طرف متعاقد دیگر کافی باشد. با این وجود، هنگامی که اعضاء خدمه مزبور خارج از کشتی‌ها در بنادر طرف متعاقد دیگر مشغول فعالیت می‌باشند، باید دارای مدارک اشتغال در کشتی باشند.

ماده ۹- گواهینامه‌های ملی دریانوردان

طرفهای متعاقد مقررات کنوانسیون شماره ۱۰۸ مربوط به شناسنامه ملی خدمه کشتی‌ها را که در تاریخ ۱۳۳۷ هجری شمسی برابر با ۱۹۵۸ میلادی در چهل و یکمین دوره اجلاس کنفرانس عمومی سازمان بین‌المللی کار در ژنو به تصویب رسیده است را اعمال خواهند نمود.

ماده ۱۰- کمکهای پزشکی

هر یک از طرفهای متعاقد در حد امکان کمکهای پزشکی لازم را به خدمه کشتی طرف متعاقد دیگر طبق مقررات داخلی خود ارائه می‌نماید.

ماده ۱۱- کمک و مساعدت

۱- چنانچه کشتی یکی از طرفهای متعاقد در امتداد ساحل طرف متعاقد دیگر، در دریای سرزمینی یا در بندر آن به گل بنشیند یا به ساحل برخورد کند یا

به سانحه دیگری دچار شود، کشتی مزبور و محموله آن از همان حمایتی که به کشتی‌های خودی و محموله آنها اعطاء می‌شود، برخوردار خواهد بود. هزینه‌های مربوط طبق قوانین و مقررات کشوری که سانحه در قلمرو آن اتفاق افتاده و یا با توافق طرفهای مربوط قابل وصول است. مفاد این بند مانع از طرح دعاوی در رابطه با حمایت، مساعدت و کمکی که به موجب یک قرارداد به کشتی آسیب دیده و محموله آن ارائه شده است، نخواهد بود. خدمه و مسافران کشتی طرف متعاقد موضوع این بند در هر زمان از همان حمایت، مساعدت و کمکی برخوردار خواهند بود که به اتباع طرف متعاهدی که در دریای سرزمینی یا بندر آن سانحه اتفاق افتاده است، ارائه می‌شود.

۲- کشتی خسارت دیده، کلیه اموال و کالاهای حمل شده در آن یا هر آنچه که از آنها نجات یافته مشمول حقوق گمرکی و سود بازرگانی، مالیاتها و سایر عوارض نخواهد شد، مگر آن که هدف، استفاده و مصرف آن اموال و یا کالاها در قلمرو طرف متعاهدی باشد که در آن سانحه اتفاق افتاده است.

۳- مفاد بند (۲) این ماده مانع اجراء سایر قوانین و مقررات طرف متعاهدی که در قلمرو آن سانحه اتفاق افتاده است، نخواهد بود.

ماده ۱۲- تبعیت از قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر در قلمرو آن طرف

۱- کشتی‌های هریک از طرفهای متعاقد، همچنین کشتی‌های شرکت‌های کشتیرانی هر یک از طرفهای متعاقد، هنگامی که در قلمرو طرف متعاقد دیگر می‌باشند، تابع قوانین و مقررات طرف اخیر خواهند بود.

۲- مسافران و صاحبان کالا باید آن‌دسته از قوانین و مقررات لازم‌الاجراء در قلمرو هریک از طرفهای متعاقد را که ناظر بر ورود، اقامت و عزیمت مسافران و نیز واردات، صادرات و انبارکردن کالا به‌ویژه مواردی که ناظر بر ترک بندر، مهاجرت، گمرک، مالیاتها و قرنطینه می‌باشد، رعایت نمایند.

ماده ۱۳- کار گروه مشترک

کار گروه مشترکی متشکل از نمایندگان مقامهای مربوط به تناوب و به شکل ادواری در کشور متبوع آنها بنا به تقاضای هریک از طرفهای متعاقد در موارد زیر تشکیل خواهد شد:

الف- بحث، بررسی و اجراء این موافقتنامه؛

ب- انجام مطالعات مشترک در خصوص ارائه خدمات جدید در زمینه حمل و نقل دریایی؛

پ- حل و فصل هر نوع اختلاف ناشی از تفسیر یا اجراء مفاد این موافقتنامه.

ماده ۱۴- اصلاح موافقتنامه

این موافقتنامه فقط با توافق متقابل و مکتوب طرفهای متعاقد قابل تغییر و اصلاح خواهد بود و اصلاحات مزبور مطابق تشریفات مندرج در بند (پاراگراف) (۲) ماده (۱۵) این موافقتنامه لازم‌الاجراء خواهد شد.

ماده ۱۵- لازم الاجراء شدن

این موافقتنامه سی روز پس از اینکه طرفهای متعاقد اتمام تشریفات داخلی برای لازم الاجراء شدن این موافقتنامه را به اطلاع یکدیگر برسانند، لازم الاجراء خواهد شد. این موافقتنامه تا زمانی که هر یک از طرفهای متعاقد به صورت کتبی و از طریق مجاری دیپلماتیک از شش ماه پیش طرف متعاقد دیگر را از قصد خود مبنی بر خاتمه موافقتنامه آگاه نماید بدون این که موجب خللی در اقداماتی که پیش از اتمام موافقتنامه به موجب آن انجام شده باشد گردد، همچنان معتبر خواهد بود.

این موافقتنامه در دو نسخه در تهران در تاریخ سه شنبه ۶ آذرماه ۱۳۸۶ هجری شمسی برابر با ۲۷ نوامبر ۲۰۰۷ میلادی به زبانهای فارسی، سینهالی و انگلیسی تنظیم شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار خواهد بود. در صورت بروز اختلاف در تفسیر متون، متن انگلیسی ملاک می باشد.

از طرف

دولت جمهوری دموکراتیک سوسیالیستی سریلانکا

ا.ح.م فوزی

وزیر نفت و منابع نفتی

از طرف

دولت جمهوری اسلامی ایران

محمد رحمتی

وزیر راه و ترابری

سوابق

قانون الحاق دولت شاهنشاهی ایران به مقاله نامه شماره ۱۰۸ مربوط به شناسنامه ملوانی علی کارکنان کشتیا مصوب ۱۳۴۵/۹/۲۴

ماده واحده - الحاق دولت شاهنشاهی ایران به مقاله نامه شماره ۱۰۸ مربوط به شناسنامه ملوانی ملی کارکنان کشتیا که مشتمل بر یک مقدمه و چهارده ماده می باشد در تاریخ سیزدهم مه ۱۹۵۸ به تصویب چهل و یکمین دوره اجلاس هیئت کنفرانس عمومی سازمان بین المللی کار در ژنو رسیده است تصویب می شود.

مقاله نامه شماره ۱۰۸

مقاله نامه مربوط به شناسنامه ملوانی ملی کارکنان کشتیا

کنفرانس عمومی سازمان بین المللی کار که بنا به دعوت هیأت مدیره دفتر بین المللی کار چهل و یکمین دوره اجلاس هیئت خود را در تاریخ ۲۹ آوریل ۱۹۵۸ در ژنو منعقد ساخته. پس از اخذ تصمیم نسبت به تصویب پیشنهادهای مختلف مربوطه به شناسایی متقابل و یا بین المللی یک شناسنامه ملوانی ملی برای ملوانان (هفتمین موضوع دستور دوره اجلاس) و این که این پیشنهادها به صورت مقاله نامه بین المللی در آید در تاریخ ۱۳ مه ۱۹۵۸ مقاله نامه زیر را به نام مقاله نامه مربوط به شناسنامه ملوانی کارکنان کشتیا مورد تصویب قرار می دهد.

ماده ۱ - ۱ - این مقاله نامه شامل کلیه ملوانانی می گردد که به هر عنوان در کشتیهای تجارتهای غیر جنگی استخدام گردند و این کشتیها در سرزمینی که این مقاله نامه در آن اجرا می گردد به ثبت رسیده باشند و به طور معمول جزو بحریه تجارتهای (کشتیرانی دریایی) محسوب گردد.

۲ - هرگاه در این که بعضی از صنف افراد جزو کارکنان کشتی به مفهوم این مقاله نامه محسوب می شوند یا نه تردیدی پیش آید مقام صلاحیتدار هر کشور پس از مشاوره با اتحادیه های ملوانان و صاحبان کشتی این موضوع را حل و فصل خواهد کرد.

ماده ۲ - ۱ - هر یک از کشورهای عضو که این مقاله نامه در آن مجری است باید به درخواست ملوانان و طبق مقررات مذکور در ماده ۴ ذیل برای آنان کارت شناسایی صادر نماید و در هر حال در موردی که صدور چنین سندی جهت بعضی صنف دریانوردان ممکن نباشد کشور مزبور می تواند به جای چنین سندی گذرنامه ای که مبین این امر باشد که دارند آن دریانورد به مفهوم این مقاله نامه است جهت ولسی صادر نماید. این گذرنامه از نظر این مقاله نامه دارای همان ارزش شناسنامه ملوانی دریانوردان می باشد.

۲ - هر یک از کشورهای عضو که مقاله نامه حاضر در آن مجری شده می تواند برای سایر ملوانان که در خدمت کشتیرانی داخلی بوده یا در اداره مشاغل کشور خود ثبت نام نموده باشند به درخواست آنان شناسنامه ملوانی دریانوردی صادر نماید.

ماده ۳ - شناسنامه ملوانی برای همیشه در اختیار ملوانان باقی خواهد ماند.

ماده ۴ - ۱ - شناسنامه ملوانی باید بسیار ساده تنظیم و از جنبش با دوامی انتخاب شود و همچنین طوری تنظیم شود که هر نوع تغییری در آن به عمل آید فوراً قابل کشف باشد.

۲ - شناسنامه ملوانی باید حاوی نام و عنوان مقام صادرکننده و تاریخ و محل صدور و همچنین مبین این امر باشد که مدرک مزبور شناسنامه ملوانی ملوان از نظر این مقاله نامه است.

۳ - شناسنامه ملوانی باید حاوی مطالب مربوط به دارند آن به شرح زیر باشد:

الف - نام به طور کامل (نام و نام خانوادگی در صورتی که مورد داشته باشد).

ب - محل و تاریخ تولد.

ج - مشخصات جسمانی.

د - عکس.

ه - امضاء و اگر صاحب کارت قادر با امضاء نباشد اثر انگشت او.

۴ - هرگاه یکی از کشورهای عضو اقدام به صدور شناسنامه ملوانی برای ملوان خارجی بنماید درج ملیت او ضروری نیست زیرا تعیین قطعی ملیت به آن وسیله میسر نخواهد بود.

۵ - تاریخ پایان اعتبار شناسنامه ملوانی باید در خود کارت قید شده باشد.

۶ - با در نظر گرفتن مقررات بالا تصمیم راجع به شکل و مضمون دقیق شناسنامه ملوانی و همچنین سایر محتویات آن با کشور عضو صادرکننده خواهد بود که این امر را پس از مشورت با سازمانهای صاحبان کشتی و ملوانان انجام خواهد داد.

۷ - قوانین و آیین نامه‌های داخلی ممکن است ذکر جزئیات دیگری را در شناسنامه ملوانی مقرر دارند.

ماده ۵ - ۱ - هرملوانی که دارای شناسنامه ملوانی معتبری باشد که از طرف مقامات ذیصلاحیت مملکتی صادر شده باشد که این مقاله نامه در آن مجری است باید مجدد در آن مملکت پذیرفته شود.

۲ - ملوانان مزبور لاقلاً یکسال پس از انقضای مدتی که در شناسنامه ملوانی قید شده است باید از طرف کشور مربوطه پذیرفته گردد.

ماده ۶ - ۱ - هر کشور عضو ورود ملوانان را در سرزمینی که این مقاله نامه در آن مجری است مجاز خواهد شمرد به شرطی که ملوان مزبور دارای شناسنامه ملوانی معتبر بوده و بخواهد به طور موقت و در مدت توقف کشتی در بندر پیاده شود.

۲ - هرگاه شناسنامه ملوانی دارای قسمتهای خالی بوده و تکمیل نشده باشد هر کشور عضو باید در صورت نقاضای افراد ذینفع به ملوانی که دارای شناسنامه ملوانی معتبر باشد اجازه ورود به سرزمینی که این مقاله نامه در آن اجرا می شود برای مقاصد ذیل بدهد:

الف - به کشتی مربوط به خود برسد و یا به کشتی دیگری منتقل شود.

ب - به قصد رسیدن به کشتی مربوط به خود و یا بازگشت به موطنش به عنوان ترانزیت از آن کشور عبور نماید.

ج - مقاصد دیگری که مقامات ذیصلاحیت کشور عضو مربوط گواهی نموده باشند.

۳ - هر کشور عضو که می خواهد به ملوانی اجازه ورود بدهد می تواند قبل از آن که جهت یکی از مقاصد مذکور در فوق اجازه ورود بدهد از او ارائه مدرک قابل قبولی را خواستار شود از آن جمله یک نوشته از طرف ملوان یا صاحب کشتی یا نمایندگی ذینفع یا کنسول مربوط حاکی از قصد ملوان و مشعر بر این که او بر اجراء قصد خود قادر خواهد بود. دولت عضو همچنین می تواند مدت توقف ملوان را محدود به مدتی بکند که برای مقصود مورد نظر کافی تشخیص داده شود.

۴ - این ماده به هیچ وجه نباید به عنوان تحدید حق یک کشور عضو که نخواهد به شخص به خصوص اجازه ورود و یا توقف در خاک خود بدهد تلقی گردد.

ماده ۷ - الحاق رسمی به این مقاله نامه به مدیر کل دفتر بین المللی کار ابلاغ و توسط مشارالیه به ثبت خواهد رسید.

ماده ۸ - ۱ - این مقاله نامه فقط برای کشورهای عضو سازمان بین المللی کار که الحاق آنها از طرف مدیر کل به ثبت رسیده است لازم الاجرا می باشد.

۲ - مقاله نامه ۱۲ ماه پس از تاریخ ثبت الحاق دو کشور عضو از طرف مدیر کل وارد مرحله اجرایی می شود.
۳ - از آن پس مقاله نامه برای سایر کشورهای عضو ۱۲ ماه پس از ثبت الحاق هر یک از آنها قابل اجرا می باشد.
ماده ۹ - ۱ - هر یک از کشورهای عضو که به این مقاله نامه ملحق گردند می توانند در انقضای ده سال از تاریخ اولین مرحله اجرای مقاله نامه با ارسال اعلامیه ای که در دفتر بین المللی کار ثبت خواهد شد الحاق خود را به مقاله نامه حاضر لغو نماید. لغای الحاق به مقاله نامه یک سال پس از تاریخ ثبت آن عملی خواهد شد.

۲ - هر یک از کشورهای عضو که به این مقاله نامه ملحق شده باشد و تا یک سال پس از انقضای مهلت ده ساله مذکور در بند فوق از حق لغای آن استفاده ننماید برای مدت ده سال دیگر به اجرای مفاد آن مکلف خواهد بود و بعداً نیز در راس هر ده سال طبق شرایط این ماده حق لغای الحاق به آن را خواهد داشت.

ماده ۱۰ - ۱ - مدیر کل دفتر بین المللی کار موارد ثبت الحاق و لغو الحاق را که دول عضو به او ابلاغ می نمایند به اطلاع سایر کشورهای عضو خواهد رسانید.

۲ - با اعلام دومین الحاق مدیر کل دفتر بین المللی کار توجه دول عضو را به تاریخی که مقاله نامه حاضر وارد مرحله اجرایی خواهد گردید معطوف خواهد ساخت.

ماده ۱۱ - طبق مفاد ماده ۱۰۲ منشور ملل متحد مدیر کل دفتر بین المللی کار اطلاعات کامل درباره کلیه موارد الحاقی و لغو الحاقی که طبق مواد فوق الذکر صورت می گیرد جهت ثبت به دبیر کل سازمان ملل متحد اطلاع خواهد داد.

ماده ۱۲ - هیأت مدیره دفتر بین المللی کار در هر زمان که ضروری بداند گزارشی در خصوص نحوه اجرای این مقاله نامه به کنفرانس عمومی تسلیم نموده و هرگاه ایجاب نماید موضوع تجدید نظر در کلیه و یا قسمتی از مقررات مقاله نامه حاضر را در دستور کار کنفرانس قرار خواهد داد.

ماده ۱۳ - ۱ - چنانچه کنفرانس مقاله نامه جدیدی را که متضمن تجدید نظر در کلیه یا قسمتی از مقاله نامه حاضر باشد مورد پذیرش قرار دهد در این صورت مشروط بر این که مقاله نامه جدید متضمن مقررات دیگری نباشد به ترتیب زیر عمل خواهد شد.

الف - الحاق مقاله نامه تجدید نظر شده جدید از طرف یک کشور عضو به خودی خود از تاریخی که مقاله نامه جدید به مرحله اجرایی وارد شود و صرف نظر از مفاد ماده ۹ فوق متضمن فسوری آن عضو از اجرای مقررات این مقاله نامه خواهد گردید.

ب - از تاریخی که مقاله نامه تجدید نظر شده جدید به مرحله اجرا در آید مسئله الحاق به مقاله نامه حاضر منتفی خواهد بود.

۲ - در هر حال مقررات مقاله نامه حاضر به همین صورت در مورد اعضایی که به آن ملحق شده و الحاق خود را به مقاله نامه تجدید نظر شده اعلام نکرده باشند مجری خواهد بود.

ماده ۱۴ - متن انگلیسی و فرانسه این مقاله نامه متساویاً معتبر می باشد. متن فوق متن معتبر مقاله نامه ای است که طی چهل و یکمین دوره اجلاس کنفرانس عمومی سازمان بین المللی کار که در ژنو تشکیل و در تاریخ ۱۴ مه ۱۹۵۸ ختم آن اعلام گردید مورد تصویب قرار گرفته است. به اعتبار مراتب فوق در تاریخ ۲۸ مه ۱۹۵۸ امضاء گردید.

رییس کنفرانس - ایشروکلوازاکی.

مدیر کل دفتر بین المللی کار - داویدا "موریس".